

Arrest

nr. 312 631 van 6 september 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. O. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U hebt de Pashtun etniciteit en bent een moslim van de soennitische stekking. U bent nooit naar school gegaan. U hielp uw vader als landbouwer op de velden. U bent afkomstig uit, Alamtoor, een dorp gelegen in het Pul-e-Alam district van de provincie Logar. Hier woonde u tot aan uw vertrek samen met uw vader, moeder en jongere broers. Toen u naar de trouw van uw vriend K. W. (...) ging, in het naburig dorp Allah Ddin Khail, nam u het pistool van uw vader mee. Uw vriend S. W. (...) laadde dat pistool zonder uw medeweten waardoor u per ongeluk uw vriend A. W. (...) neerschot, die hierdoor overleed. Na dit incident vluchtte u weg naar het huis van uw maternale oom daar de broers van het slachtoffer, Sa. W. (...) en K. (...) genaamd, in aantocht waren. De twee broers van uw vriend Abdul Wal waren hasj verslaafden en onvoorspelbare figuren, daarom leek het uw vader beter om u gedeisd

te houden en niet terug te keren naar uw huis. U bleef gedurende 2 à 3 maanden ondergedoken in het huis van uw maternale oom. U verliet Afghanistan omstreeks november 2021. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië naar België waar u op 27 maart 2022 aankwam. Op 30 maart 2022 dient u hier een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek ontving uw familie een dreigbrief van de taliban waarin stond dat u voor hun rechtbank diende te verschijnen. Vier paternale neven van A. W. (...) sloten zich na de machtsovername bij de taliban aan. Na uw vertrek overleed uw vader aan een hartaandoening. In geval van terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de familie van A. W. (...), omdat u laatstgenoemde neerschoot. U koestert een vrees ten aanzien van de twee drugsverslaafde broers van A. W. (...) en hun vier paternale neven die bij de taliban zijn. Zij zouden uit zijn op wraak.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ("CGVS") de volgende kopiën neer: uw taskara, foto's van het lichaam van uw vader, een dreigbrief van de taliban. Tot slot maakt u ook uw originele medische documenten over.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er verder door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etniciteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 4 mei 2022, stelt dat u bij het uitvoeren van uw medisch onderzoek op datum van 13 april 2022 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is. Dat u zich aanmeldde bij aankomst in België als niet-begeleide minderjarige en op 30 maart 2022, 17 jaar oud zou zijn geweest, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de familie van A. W. (...), omdat u laatstgenoemde per ongeluk neerschoot op een bruiloft. U koestert een vrees ten aanzien van de twee drugsverslaafde broers van A. W. (...) en hun vier paternale neven die bij de taliban zijn. Zij zouden u willen vermoorden om hun familielid te wreken. Incoherenties en onwaarschijnlijkheden in uw relaas maken echter dat hier geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst merkt het Commissariaat-generaal op dat uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de taliban onaannemelijk zijn.

U beweert dat u het pistool van uw vader meenam op de trouw van uw vriend K. W. (...), in het naburig dorp Allah Ddin Khail en hiermee per ongeluk uw vriend A. W. (...) neerschoot. De door u geschetste gang van zaken weet echter niet te overtuigen omwille van het volgende.

Ten eerste is het eigenaardig dat uw vader niet aanwezig was op deze trouw. Gevraagd om dit te verklaren blijft u het antwoord schuldig (CGVS p. 12). U zegt eerst dat de vrouwen overdag gingen en 's avonds de mannen gingen; wat op zich geen antwoord op de vraag is. De vraag herhaald, geeft u de weinig overtuigende verklaring dat uw vader toen aan het slapen was. Vervolgens kan u het pistool, dat u zou hebben meegenomen naar de trouw, nauwelijks beschrijven. U stelt enkel dat het zwart was. Meer specificaties zoals het type kan u niet geven. Voorts stelt u dat uw vader dit pistool had verstopt. Gevraagd hoe u dit wapen in voorkomend geval kon meenemen, oppert u dat u het wapen wist zijn maar kan u merkwaardig genoeg niet zeggen hoe u aan deze informatie kwam (CGVS p. 13).

U werpt op dat uw vriend S. W. (...) uw wapen op de trouw laadde. U legt in dit verband tegenstrijdige verklaringen af. Waar u eerst met zekerheid weet te stellen dat uw wapen niet geladen was vooraleer u op de bruiloft aankwam (CGVS p. 13), wijzigt u later uw verklaringen door te stellen dat het magazijn reeds in het pistool zat (CGVS p. 14). U gaf uw vriend S. W. (...) uw wapen toen hij hiernaar vroeg. Gevraagd waarom u dit deed, stelt u dat u niet kon weigeren omdat hij van uw dorp was. Dit is wel een erg flauw excuus (CGVS p. 13). Dat uw vriend uw geweer zonder uw medeweten zou laden, houdt bovendien geen steek. U kan hier dan

ook geen aannemelijke verklaring voor geven. Dat uw vriend dermate onbezonnen tewerk zou gaan overtuigt allerminst.

U beweert dat uw vriend A. W. (...) een schot wilde afvuren met uw pistool. Na getrek en geduw om het pistool af te pakken, kreeg hij een schot in zijn nek die hem fataal werd. U bent echter zeer vaag in uw beschrijving over de dood van A. W. (...) waardoor u niet overtuigt van de omstandigheden van diens overlijden. Bovendien is de door u geschetste gang van zaken absurd. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de dood van A. W. (...) en uw rol hierin toont u de problematische situatie waarin u zich volgens uw verklaringen bevond omwille van dit incident niet aan, nochtans een essentieel element in uw vluchtrelaas.

Dat u problemen ervoer door dit incident, maar uw vriend S. W. (...) niet, overtuigt allerminst. U omschrijft de broers van A. W. (...) immers als onvoorspelbare heethoofden (CGVS p. 15). Indien dit incident daadwerkelijk plaatsvond, quod non, droeg S. W. (...) eveneens verantwoordelijkheid voor de dood van A. W. (...). Dat alleen u gevisieerd werd door deze familie kan op weinig bijval rekenen.

U verklaart voorts dat u de plaats delict onmiddellijk diende te ontvluchten omdat de broers van A. W. (...) (Sa. W. (...) en K. (...)) in aantocht waren. Deze personen waren echter niet op de bruiloft aanwezig. Hoe zij zo snel in kennis werden gesteld van dit incident en door wie kan u niet zeggen (CGVS p. 15).

U ging naar het huis van uw maternale oom, gelegen in uw eigen dorp, op 10 à 15 minuten van uw huis (CGVS p. 16). Dat de broers van A. W. (...) daar niet langskwamen omdat zij uw maternale oom niet wisten wonen, overtuigt allerminst. Dat u zich daar twee à drie maanden kon ophouden zonder iets van hen te vernemen, klemt opnieuw met uw ingeroepen vrees. Temeer gezien u verklaart dat uw ouders u daar geregeld opzochten. Indien de familie van A. W. (...) uw locatie wensten te achterhalen, konden zij uw ouders gemakkelijk schaduwten (CGVS p. 16).

Gedurende de periode dat u bij uw maternale oom verbleef kwamen de broers van A. W. (...) niet eens naar uw ouderlijk huis. U stelt dat uw familie gedurende die periode niets meer van de familie van A. W. (...) vernam (CGVS p. 16). Indien u daadwerkelijk een doelwit vormde van deze familie kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij, indien ze u daadwerkelijk in het vizier hadden, en klaarblijkelijk wisten wonen, daadwerkelijk uiting zouden geven aan hun eerder geuite bedreiging door langs te gaan bij uw thuis of het huis van uw maternale oom in plaats van een dergelijke lakse houding aan te nemen. Opnieuw kan deze door u geschetste gang van zaken niet overtuigen.

U was een goede vriend van het slachtoffer, jullie zagen elkaar 2 à 3 keer per week en kwamen geregeld bij elkaar over de vloer (CGVS p. 14). Gezien het voorgaande kan het niet overtuigen dat er geen bemiddeling tussen jullie beide families plaatsvond.

Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw uiteenzetting van de gebeurtenissen die de directe aanleiding vormen van uw vertrek ongeloofwaardig zijn over de hele lijn.

Er gebeurde niets meer na uw vertrek. Er zijn geen incidenten of problemen meer geweest tussen uw familie en de familie van A. W. (...) (CGVS p. 16). Het voorgaande is weinig aannemelijk te noemen en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U beweert dat na uw vertrek een dreigbrief aan uw vader werd gegeven via de imam, waarin ze u opdroegen voor hun rechtbank te verschijnen (CGVS p. 17). Gevraagd waarom de imam als tussenpersoon fungeerde, oppert u dat ze niet dichtbij uw huis of gebied wilden komen. Dit houdt geen steek. Gevraagd wie de afzender van deze brief was werpt u plots op dat de brief afkomstig was van de taliban. De broers van A. W. (...) zouden connecties hebben met de taliban. U beweert dat hun paternale neven na de machtsovername bij de taliban gingen (CGVS p. 17). Eigenaardig genoeg verklaarde u nooit problemen met taliban te hebben ondervonden (CGVS p. 12).

U oppert dat de paternale neven van A. W. (...), bij de taliban waren maar kan daar niets meer over vertellen. U kan slechts één neef bij naam noemen. U heeft geen flauw idee wat deze neven bij de taliban deden. Verder kan u niet zeggen welke functie deze personen momenteel uitoefenen nog waar zij op heden actief zijn (CGVS p. 17). Gezien u niets over deze personen weet te vertellen kunnen uw verklaringen over hun betrekking en deze vermeende familieband dan ook niet overtuigen.

Het CGVS volhardt dat er van u kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen aflegt over uw vervolgers en dat u ernstige pogingen onderneemt om u te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van uw relaas waarvan u geen kennis heeft. Het CGVS wijst er hierbij ten overvloede op dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart dat u regelmatig contact heeft met uw familie, en dat

u, met het zetten van de nodige stappen, deze informatie weldegelijk kon verwerven (CGVS p. 9). Uw laakbare houding doet derhalve verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen moeilijkheden. Dit hele gebeuren, door u geschetst, vertoont daarenboven een bijzonder weinig aannemelijk karakter. De vaststelling dringt zich immers van in den beginne op dat indien de familie van A. W. (...) u werkelijk in het vizier zouden hebben, zij hier in wezen al geruime tijd alle kansen toe zou hebben gehad. U bent derhalve geenszins in staat uw vrees jegens deze familie op een geloofwaardige en overtuigende wijze voor te stellen.

Er kunnen nog volgende bedenkingen met betrekking tot de huidige situatie van uw familie in Afghanistan worden gemaakt. Uw familie heeft geen problemen meer ondervonden met de familie van A. W. (...) na uw vertrek (CGVS p. 16). De taliban kwam daar nooit langs (CGVS p. 18). Nochtans woont uw familie nog steeds op hetzelfde adres in uw dorp (CGVS, p. 8). De familie van A. W. (...) weet dus waar uw familie woont doch laat hen verder met rust. Gezien A. W. (...), volgens uw verklaringen, door u toedoen om het leven kwam, kan redelijkerwijs worden verwacht dat laatstgenoemden uw familie zouden blijven lastiggevallen indien u daadwerkelijk een doelwit van deze familie zou vormen. Dat zowel de broers van A. W. (...) als hun paternale neven die bij de taliban zijn uw familie voor het overige ongemoeid liet, klemmt opnieuw met uw ingeroepen vrees. Dit alles relativeert sterk de ernst van de door u aangebrachte situatie.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen. Uw originele medische documenten vormen immers geen bewijs van uw ingeroepen vrees. De kopie van uw taskara vormt hoogstens een indicatie van uw identiteit dewelke heden niet ter discussie wordt gebracht door het CGVS. Ook de kopie van de dreigbrief van de taliban die u voorlegt kan geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. Er moet hierbij immers worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie info toegevoegd aan blauwe map) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Aangaande de kopieën van de foto's van het lichaam van uw vader, die u neerlegt, dient opgemerkt dat ook deze niet volstaan om uw asielrelaas te bewijzen. Foto's geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de exacte omstandigheden waarin de foto's werden genomen. Deze foto's vormen evenmin een bewijs van uw persoonlijke vervolging, u stelde immers dat uw vader aan een hartaandoening overleed (CGVS p. 8). Deze foto's werpen dus geen ander licht op de gedane vaststellingen van het CGVS.

Voorts verklaarde u ook dat u tuberculose hebt en u hiervoor in België wordt behandeld (CGVS p. 3). Met betrekking tot uw medische moeilijkheden, dient u zich voor de beoordeling hiervan te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken;

(iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reële risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten

die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Ook laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 11 maart 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus , januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;

- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Op 13 maart 2024 legt verzoeker een aanvullende nota waarbij loonbrieven zijn gevoegd en een medisch dossier.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.1. Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft verklaringen of verduidelijkingen op de door de CGVS opgemerkte ongeloofwaardigheden, vaagheden en zogenaamde tegenstrijdigheden. Hij meent dat het onredelijk is hem een aantal onwetendheden te verwijten. Verzoeker stelt in wezen dat verweerder zijn relaas niet deugdelijk onderzocht en niet op grond van een correcte feitenvinding tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

4.2. Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker betoogt dat uit verschillende rapporten blijkt dat de reeds erg precare veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar verslechterd is onder het talibanbewind. Hij citeert uit het statement van N. Broadhurst bij de veiligheidsraad op 20 december 2022. Ook Amnesty International en de UNHCR bevestigen in 2023 de bevindingen over grove mensenrechtenschendingen. Verzoeker citeert verder uit rapporten van Amnesty International, UNHCR, de Raad van de EU, ECRE, en UNAMA inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan. Verzoeker verwijst vervolgens naar de opinie van de Raad van de Europese Unie die eveneens de verslechtering anno 2023 aankaarten. Verzoeker meent dat hij onmogelijk kan terugkeren en er een menswaardig leven kan leiden zonder gevaar voor onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 van het EVRM. Verzoeker benadrukt ook zijn huidige omstandigheden, met name zijn verblijf van bijna 2 jaar in België en het feit dat hij volledig verwesterd is. Verzoeker geeft een uitgebreide uiteenzetting aangaande de situatie van personen die als 'verwesterd' kunnen beschouwd worden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hiervoor wordt verwezen naar landeninformatie van onder meer UNHCR, NANSSEN, HRW en Amnesty International, alsook naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en een video afkomstig van de taliban. Verzoeker argumenteert dat verschillende bronnen aantonen dat Afghansen die terugkeren uit het Westen door de taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker meent verder dat hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hiervoor wordt verwezen naar landeninformatie over de veiligheidssituatie en de taliban, afkomstig van onder meer UNHCR, NANSSEN en EASO/EUAA. Verzoeker wijst op de toename van onschuldige burgerslachtoffers sedert eind vorig jaar tot begin van dit jaar. Waar de CGVS enkel cijfers aanhaalt die spreken over de incidenten van 2021-2022, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek. Verzoeker benadrukt dat er tot op heden geen duidelijk standpunt gekend is van de taliban omtrent terugkeerders uit het Westen. Hij citeert uit het EUAA-rapport van januari 2023. Ook de UNHCR onderlijnt het willekeurig beleid toegepast door de taliban. Er kan door verweerder bezwaarlijk worden gesteld dat verzoeker geen risico loopt omwille van zijn terugkeer uit het Westen, gepaard met een verwesterd profiel.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Vooreerst merkt de Raad op dat de uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie niet an sich impliceert dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verweerder besluit dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd door de CGVS omdat verzoeker er niet in is geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Blijkens de bestreden beslissing wordt er geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden asielmotieven, met name dat hij zou worden gedood door de taliban.

Na kennisname van de elementen in het dossier volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er ingevolge voorstaande vaststellingen geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden asielfrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtfrelaas en het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar – zoals ook blijkt uit wat hieronder volgt – geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken.

Met betrekking tot verzoekers leeftijd motiveert verweerder: *“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 4 mei 2022, stelt dat u bij het uitvoeren van uw medisch onderzoek op datum van 13 april 2022 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is. Dat u zich aanmeldde bij aankomst in België als niet-begeleide minderjarige en op 30 maart 2022, 17 jaar oud zou zijn geweest, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.”*

Verzoeker stelt dat de verwerende partij ten onrechte meent dat hij de Belgische instanties trachtte te misleiden omdat de leeftijd niet overeenkomt met de controversiële botscan van België.

Voormeld medisch onderzoek is uitgevoerd conform artikel 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6, 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet (I) van 24 december 2002 (hierna: de Voogdijwet). Deze wet stelt dat medisch onderzoek het definitieve bewijsmiddel vormt voor leeftijdsbepaling bij twijfel. Krachtens artikel 25.5 van de Procedurerichtlijn is het mogelijk om via medisch onderzoek de leeftijd van een individu vast te stellen. Het onderzoek heeft uitgewezen dat de verzoeker ten tijde van de beoordeling 20,8 jaar oud was, met een mogelijke afwijking van 1,7 jaar. Overeenkomstig artikel 7, §3 van de Voogdijwet, is de meest gunstige leeftijd voor de verzoeker aangenomen. Verzoeker werd op de hoogte gesteld van de mogelijkheid om een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State, zoals voorgeschreven door artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Verzoeker heeft nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. De Raad wijst erop dat hij niet bevoegd is om de wetgeving te toetsen aan verzoekers kritiek. De beslissing tot bepaling van de leeftijd werd genomen op grond van artikel 7 van de Voogdijwet, zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier geen rechtsmacht over heeft. Deze beslissing werd niet vernietigd door de Raad van State en moet dan ook worden geacht in overeenstemming te zijn met de wet. Dat de verzoeker onjuiste verklaringen over zijn leeftijd heeft afgelegd, kan redelijkerwijs worden gezien als een negatieve indicatie bij de algehele beoordeling van zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker benadrukt dat hij nog zeer jong was ten tijde dat dit ongelukkig ongeval gebeurde en dat hij zelf geen kennis heeft van wapens. Hij kan derhalve geen informatie geven over het model van het wapen en kan enkel de kleur beschrijven. Wat betreft de vindplaats van het wapen, merkt hij op dat hij dit van kind af aan wist en dit door iedereen in zijn gezin geweten was. Het is niet zo dat zijn vader dit specifiek vermeldde, maar de andere familieleden zagen dat de vader het wapen in een zak verstopte en verzoeker de zak vond in de badkamer de nacht van het bruiloft.

Met dit betoog weerlegt verzoeker het dienaangaande motief niet: *“Vervolgens kan u het pistool, dat u zou hebben meegenomen naar de trouw, nauwelijks beschrijven. U stelt enkel dat het zwart was. Meer specificaties zoals het type kan u niet geven. Voorts stelt u dat uw vader dit pistool had verstopt. Gevraagd*

hoe u dit wapen in voorkomend geval kon meenemen, oppert u dat u het wapen wist zijn maar kan u merkwaardig genoeg niet zeggen hoe u aan deze informatie kwam (CGVS p. 13)." De Raad volgt dit motief dat steun vindt in het dossier. Verzoeker laat het relevante motief over de aanwezigheid van zijn vader op de trouw ongemoeid, de Raad volgt de motivering: *"Gevraagd om dit te verklaren blijft u het antwoord schuldig (CGVS p. 12). U zegt eerst dat de vrouwen overdag gingen en 's avond de mannen gingen; wat op zich geen antwoord op de vraag is. De vraag herhaald, geeft u de weinig overtuigende verklaring dat uw vader toen aan het slapen was."*

Wat betreft de verklaringen over zijn vriend S. W., kan verzoeker niet meer doen dan navertellen wat er de nacht van het incident gebeurde, betoogt verzoeker. Hij stelt: *"Zoals zij reeds verklaarde, weet zij niet veel af van wapens en kent zij de exacte werkwijze van de wapens niet. Ook was S. W. een vriend en een mededorpeling, dus wanneer hij vroeg aan verzoekende partij voor het wapen, zag verzoekende partij als jonge snaak en in de context van vriendschap niet in waarom zij het wapen niet zou geven. Immers, geen van beiden hadden enige kwade bedoelingen en beiden hadden wellicht niet meteen door wat zij met het wapen hadden gedaan. Dat verwerende partij dit een "erg flauw excuus" vindt, bewijst dat zij geen rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij ten tijde dat het incident plaatsvond. Verzoekende partij verklaarde duidelijk dat zij de trouw zo snel mogelijk verliet op aanraden van andere mededorpingen en dat zij op dat ogenblik niet wist of A. W. al dan niet nog in leven was. Het hoeft niet te verbazen dat op dergelijke momenten iemand zich in volledige shock bevindt en zich niet goed bewust is van alles dat rondom gebeurt. Bovendien ging verzoekende partij ook niet naar huis, maar rechtstreeks naar haar maternale oom waar zij 2-3 maanden verbleef. In die periode keerde verzoekende partij zelf niet terug naar haar eigen huis."*

Verzoeker komt niet verder dan passages te citeren uit de verhoorverslagen. Met dit betoog slaagt hij er niet in de vastgestelde tegenstrijdigheid te ontkrachten.

De Raad sluit zich aan bij het motief dat steun vindt in het dossier: *"U werpt op dat uw vriend S. W. (...) uw wapen op de trouw laadde. U legt in dit verband tegenstrijdige verklaringen af. Waar u eerst met zekerheid weet te stellen dat uw wapen niet geladen was vooraleer u op de bruiloft aankwam (CGVS p. 13), wijzigt u later uw verklaringen door te stellen dat het magazijn reeds in het pistool zat (CGVS p. 14). U gaf uw vriend S. W. (...) uw wapen toen hij hiernaar vroeg. Gevraagd waarom u dit deed, stelt u dat u niet kon weigeren omdat hij van uw dorp was. Dit is wel een erg flauw excuus (CGVS p. 13). Dat uw vriend uw geweer zonder uw medeweten zou laden, houdt bovendien geen steek. U kan hier dan ook geen aannemelijke verklaring voor geven. Dat uw vriend dermate onbezonnen tewerk zou gaan overtuigt allerminst."*

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker een determinerend motief uit zijn asielrelaas ongemoeid laat: *"U beweert dat uw vriend A. W. (...) een schot wilde afvuren met uw pistool. Na getrek en geduw om het pistool af te pakken, kreeg hij een schot in zijn nek die hem fataal werd. U bent echter zeer vaag in uw beschrijving over de dood van A. W. (...) waardoor u niet overtuigt van de omstandigheden van diens overlijden. Bovendien is de door u geschetste gang van zaken absurd. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de dood van A. W. (...) en uw rol hierin toont u de problematische situatie waarin u zich volgens uw verklaringen bevond omwille van dit incident niet aan, nochtans een essentieel element in uw vluchtrelaas."*

Verzoeker betoogt: *"Waarom de broers de locatie van verzoekende partij niet hebben achterhaald door bv. de ouders te schaduwen zoals verwerende partij suggereert, kan verzoekende partij niet weten noch kan zij de lichtzinnige aanpak van de broers worden verweten daar dit niet in haar handen ligt. Hetzelfde geldt voor de verantwoordelijkheid voor de dood van A. W.. De broers zochten naar de persoon die effectief heeft geschoten, maar zij weten niet dat S. W. het pistool laadde. Verzoekende partij kon het evenmin riskeren om dit uit te leggen gezien de broers in staat zijn tot alles en dit een dodelijke afloop kon hebben voor haar."*

Met dit betoog weerlegt verzoeker de vaststellingen van verweerder niet. De Raad sluit zich aan bij volgende pertinente motieven die steun vinden in het dossier:

"Dat u problemen ervoer door dit incident, maar uw vriend S. W. (...) niet, overtuigt allerminst. U omschrijft de broers van A. W. (...) immers als onvoorspelbare heethoofden (CGVS p. 15). Indien dit incident daadwerkelijk plaatsvond, quod non, droeg S. W. (...) eveneens verantwoordelijkheid voor de dood van A. W. (...). Dat alleen u gevisieerd werd door deze familie kan op weinig bijval rekenen."

U verklaart voorts dat u de plaats delict onmiddellijk diende te ontvluchten omdat de broers van A. W. (...) (Sa. W. (...) en K. (...)) in aantocht waren. Deze personen waren echter niet op de bruiloft aanwezig. Hoe zij zo snel in kennis werden gesteld van dit incident en door wie kan u niet zeggen (CGVS p. 15).

U ging naar het huis van uw maternale oom, gelegen in uw eigen dorp, op 10 à 15 minuten van uw huis (CGVS p. 16). Dat de broers van A. W. (...) daar niet langskwamen omdat zij uw maternale oom niet wisten wonen, overtuigt allerminst. Dat u zich daar twee à drie maanden kon ophouden zonder iets van hen te vernemen, klemt opnieuw met uw ingeroepen vrees. Temeer gezien u verklaart dat uw ouders u daar

geregeld opzochten. Indien de familie van A. W. (...) uw locatie wensten te achterhalen, konden zij uw ouders gemakkelijk schaduwen (CGVS p. 16).

Gedurende de periode dat u bij uw maternale oom verbleef kwamen de broers van A. W. (...) niet eens naar uw ouderlijk huis. U stelt dat uw familie gedurende die periode niets meer van de familie van A. W. (...) vernam (CGVS p. 16). Indien u daadwerkelijk een doelwit vormde van deze familie kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij, indien ze u daadwerkelijk in het vizier hadden, en klaarblijkelijk wisten wonen, daadwerkelijk uiting zouden geven aan hun eerder geuite bedreiging door langs te gaan bij uw thuis of het huis van uw maternale oom in plaats van een dergelijke lakse houding aan te nemen. Opnieuw kan deze door u geschetste gang van zaken niet overtuigen."

Verzoeker betoogt: "Wat betreft de verklaring van verzoekende partij aangaande enige problemen met de Taliban, wenst zij het volgende te verduidelijken. Haar problemen zijn gerelateerd aan de directe familiekring van Abul Wali, niet met hun paternale achterneven die behoren de Taliban. De familie schakelden de familieleden die behoren tot Taliban simpelweg in om verzoekende partij te bedreigen, maar hebben als Taliban zijnde geen persoonlijke problemen met verzoekende partij. Derhalve antwoordde verzoekende partij negatief op de vraag. Verzoekende partij kende de belagers niet persoonlijk, zij waren niet afkomstig uit haar dorp en zij heeft enkel indirecte informatie via haar vader en de dreigbrief vernomen. Het is evenmin zo dat de belagers zichzelf identificeerden en hun functie bij de Taliban uiteenzette in die brief. Bovendien is de vader gestorven en is het gevaarlijk -zeker onder huidige omstandigheden- als vrouw zijnde om te proberen gedetailleerde informatie te bekomen over Talibanleden. Te meer daar de resterende familieleden uit het vizier wensen te blijven van de Taliban. Haar broers zijn overigens zelf nog jong en moeten zich uit eigen veiligheid beter niet met dergelijke zaken. Verzoekende partij kan, ongeacht haar contact met haar moeder, dus geen diepgaandere informatie bekomen. De verwachtingen van verwerende partij zijn dan ook absoluut onredelijk."

Met dit betoog weerlegt verzoeker de vaststellingen van verweerder niet. Verzoeker laat het pertinent motief over de dreigbrief ongemoeid: "U beweert dat na uw vertrek een dreigbrief aan uw vader werd gegeven via de imam, waarin ze u opdroegen voor hun rechtbank te verschijnen (CGVS p. 17). Gevraagd waarom de imam als tussenpersoon fungeerde, oppert u dat ze niet dichtbij uw huis of gebied wilden komen. Dit houdt geen steek. Gevraagd wie de afzender van deze brief was werpt u plots op dat de brief afkomstig was van de taliban. De broers van A. W. (...) zouden connecties hebben met de taliban. U beweert dat hun paternale neven na de machtsovername bij de taliban gingen (CGVS p. 17). Eigenaardig genoeg verklaarde u nooit problemen met taliban te hebben ondervonden (CGVS p. 12)."

Verzoeker gaat ook niet in op volgend pertinent motief: "U oppert dat de paternale neven van A. W. (...), bij de taliban waren maar kan daar niets meer over vertellen. U kan slechts één neef bij naam noemen. U heeft geen flauw idee wat deze neven bij de taliban deden. Verder kan u niet zeggen welke functie deze personen momenteel uitoefenen nog waar zij op heden actief zijn (CGVS p. 17). Gezien u niets over deze personen weet te vertellen kunnen uw verklaringen over hun betrekking en deze vermeende familieband dan ook niet overtuigen."

De Raad volgt verweerder in volgende vaststellingen, die verzoeker ongemoeid laat: "Het CGVS volhardt dat er van u kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen aflegt over uw vervolgers en dat u ernstige pogingen onderneemt om u te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van uw relaas waarvan u geen kennis heeft. Het CGVS wijst er hierbij ten overvloede op dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart dat u regelmatig contact heeft met uw familie, en dat u, met het zetten van de nodige stappen, deze informatie weldegelijk kon verwerven (CGVS p. 9). Uw laakbare houding doet derhalve verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen moeilijkheden. Dit hele gebeuren, door u geschetst, vertoont daarenboven een bijzonder weinig aannemelijk karakter. De vaststelling dringt zich immers van in den beginne op dat indien de familie van A. W. (...) u werkelijk in het vizier zouden hebben, zij hier in wezen al geruime tijd alle kansen toe zou hebben gehad. U bent derhalve geenszins in staat uw vrees jegens deze familie op een geloofwaardige en overtuigende wijze voor te stellen.

Er kunnen nog volgende bedenkingen met betrekking tot de huidige situatie van uw familie in Afghanistan worden gemaakt. Uw familie heeft geen problemen meer ondervonden met de familie van A. W. (...) na uw vertrek (CGVS p. 16). De taliban kwam daar nooit langs (CGVS p. 18). Nochtans woont uw familie nog steeds op hetzelfde adres in uw dorp (CGVS, p. 8). De familie van A. W. (...) weet dus waar uw familie woont doch laat hen verder met rust. Gezien A. W. (...), volgens uw verklaringen, door u toedoen om het leven kwam, kan redelijkerwijs worden verwacht dat laatstgenoemden uw familie zouden blijven lastiggevallen indien u daadwerkelijk een doelwit van deze familie zou vormen. Dat zowel de broers van A. W. (...) als hun paternale neven die bij de taliban zijn uw familie voor het overige ongemoeid liet, klemmt opnieuw met uw ingeroepen vrees. Dit alles relativeert sterk de ernst van de door u aangebrachte situatie."

Verzoeker laat het motief waarbij verweerder besluit, dat de documenten die zijn neergelegd de beslissing niet in positieve zin kunnen wijzigen, ongemoeid.

Verzoeker legt medische attesten neer. De Raad volgt dienaangaande de motivering van verweerder dat verzoeker de geëigende procedure dient te volgen: *“Voorts verklaarde u ook dat u tuberculose hebt en u hiervoor in België wordt behandeld (CGVS p. 3). Met betrekking tot uw medische moeilijkheden, dient u zich voor de beoordeling hiervan te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.”*

In deze benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals vastgesteld in de bestreden beslissing. In tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen, moeten noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt in concreto aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, gezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure. De verzoeker om internationale bescherming draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

De Raad wijst er in deze op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat verzoekers relaas geloofwaardigheid ontbeert.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn profiel, met name dat hij bijna twee jaar in België verblijft en volledig ‘verwesterd’ is. Hij verwijst dienaangaande naar landeninformatie en rechtspraak. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de

negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te weerleggen. Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa en algemene landeninformatie dienaangaande, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. Waar hij zijn verwestering tracht aan te tonen door onder meer een arbeidsovereenkomst en foto's waarop hij volleybal speelt, bemerkt de Raad dat uit de objectieve landeninformatie waarover hij beschikt heden evenwel niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. Door te verwijzen naar zijn verblijf in België en zijn tewerkstelling toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij slechts twee jaar in West-Europa verblijft en dus niet zonder meer kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt. Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden

gegrond. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In zijn tweede middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend. Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor.

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Tenslotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban, kan niet worden bijgetreden.

Verzoeker betoogt dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij inmiddels verwesterd is. Hij vreest dat de taliban hem wel degelijk zullen beschouwen als afvallige. Verzoeker wijst op de perceptie van de Afghaanse bevolking die hem als verwesterd kunnen zien, wat verder gaat dan de vraag of hij zich terug kan aanpassen aan de Afghaanse normen en waarden. Verzoeker wijst tevens naar het rapport NANSSEN waaruit blijkt dat rekening moet worden gehouden met de mensenrechtensituatie in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Logar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van december 2023.

De CGVS heeft terdege vastgesteld dat verzoeker in gebreke blijft enig bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Tevens blijkt dat de CGVS niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker brengt met de verwijzing naar algemene landeninformatie en het feit dat hij verwesterd is, geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de veiligheidssituatie in de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn, of is dezelfde, als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund. Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sinds de machtsvername sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Waar verzoeker erop wijst dat er het aantal burgerslachtoffers sedert eind 2022 tot begin 2023 gestegen is in vergelijking met dezelfde periode in 2021-2022, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsvername van de taliban significant gedaald is en het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is. Tenslotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker laat na om in concreto aan te tonen dat zijn louter verblijf in België sinds 2022 hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan en zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende normen en waarden, zoals thans vormgegeven door de taliban. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt alleszins dat verzoeker nog een familiaal netwerk heeft in Afghanistan.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het aan de Raad voorgelegde administratief dossier en de uitvoerig gemotiveerde bestreden beslissing leren de Raad dat verweerder deze beslissing deugdelijk heeft voorbereid en dat hij met de vereiste nauwkeurigheid een onderzoek doorvoerde. Een schending van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend vierentwintig door:

M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC